

Vtom som uzrela Pána Ježiša pribitého na kríž. Keď Ježiš na ňom chvíľu visel, uzrela som celý zástup ukrižovaných duší. Videla som aj tretí a druhý zástup duší. Druhý zástup nebol pribitý na kríž, ale duše držali kríž pevne v rukách. Tretí zástup duší nebol ani ukrižovaný, ani nedržal kríž v rukách pevne. Duše vliekli kríž za sebou a boli nespokojné. Vtom Ježiš povedal: „*Vidíš, tie duše, ktoré sú mi podobné v utrpeniach a opovrhnutí, budú sa mi podobať aj v sláve. A tie, ktoré sa mi menej podobajú v utrpení i v opovrhovaní, budú sa mi menej podobať aj v sláve.*”

Ó, aké sladké je namáhať sa pre Boha a duše. Nechcem odpočívať uprostred boja, ale do posledného dychu života budem bojovať o slávu svojho Kráľa a Pána. Nezložím meč, kým ma nepredvolá pred svoj trón. Nebojím sa úderov, lebo mojím štítom je Boh. Báť sa musí náš nepriateľ a nie my nepriateľa. Satan víťazí iba nad pyšnými a zbabelými, lebo pokorní majú moc. Pokornú dušu nič nezmätie ani neznepokojí. Nasmerovala som svoj let k samej žiare slnka a nič mi ho nedokáže znížiť. Láska sa nedá uväzniť, je slobodná ako kráľovná, láska dosahuje Boha.

Učiň ma, Ježišu, milou a čistou obetou pred tvárou svojho Otca. Ježišu, mňa biednu, hriešnu premeň v seba, lebo Ty môžeš všetko, a odovzdaj ma svojmu večnému Otcovi. Túžim sa stať obetnou hostiou pred Tebou a pred ľuďmi obyčajnou obľádkou. Túžim, aby vôňa mojej obety bola známa len Tebe. Ó, večný Bože, horí vo mne neuhasiteľný oheň prosby k Tebe o

Denníček milosrdenstva - 5 - Podobať sa Ježišovi

Napísal Balek Robert
Sobota, 10 Apríl 2010 14:26

milosrdenstvo. Cítim a rozumiem, že to je moja úloha tu i vo večnosti. Ty sám si mi prikázal hovoriť o tomto veľkom milosrdenstve a o Tvojej добрôte.

Ó, aká veľká je Tvoja krása, Ježišu, môj Ženích. Živý, životodarný Kvet, v ktorom sa ukrýva životodarná rosa pre smädnú dušu. V Tebe utonula moja duša, Ty jediný si predmetom môjho úsilia a túžob. Spoj ma čo najtesnejšie so sebou, Otcom i Duchom Svätým, nech v Tebe žijem aj zomieram.

Láska má len jeden význam, vyzdvihuje naše najmenšie skutky do nekonečnosti.

Ježišu môj, naozaj by som nedokázala žiť bez Teba, môj duch sa spojil s Tvojím. Nikto to dobre nechápe, treba najskôr žiť Tebou, aby sme Ťa poznali v druhých.

Predsavzatia z exercícií:

- Nerobiť nič bez povolenia spovedníka a súhlasu predstavených. Vo všetkom a zvlášť v týchto vnuknutiach a Pánových požiadavkách.
- Všetky voľné chvíle strávim s božským hosťom vo svojom vnútri. Budem dávať pozor na vnútorné i vonkajšie ticho, aby si Ježiš odpočinul v mojom srdci.
- Moje najmilšie odpočinutie je v službe a úslužnosti sestrám. Zabúdať na seba a myslieť na to, aby som sestrám urobila radosť.
- Nebudem sa ospravedlňovať ani vyhlasovať za nevinnú pri žiadnom napomenutí. Dovolím, aby ma posudzovali, ako sa komu páči. Mám len jediného dôverníka, ktorému sa zdôverujem so všetkým, a ním je Ježiš - Eucharistia a v jeho zastúpení - spovedník.
- Vo všetkých utrpeniach duše či tela, temnotách či opustenosti, budem mlčať ako holubica, nebudem sa sťažovať.

Budem sa obetovať v každej chvíli, budem sa ako obeta klásť k jeho nohám, aby som vyprosovala milosrdenstvo pre úbohé duše. Celá moja ničota tonie v mori Tvojho milosrdenstva, aby Ti vynahradila za nedôveru toľkých duší, ktoré sa Ti boja dôverovať. Ó, aké malé množstvo duší Ťa skutočne pozná. Ó, ako vrúcne túžim, aby duše poznali Sviatok milosrdenstva. Korunou Tvojich diel je milosrdenstvo. O všetko sa staráš ako citlivá, najnežnejšia matka.

Napísal Balek Robert
Sobota, 10 Apríl 2010 14:26

Túžim, ó Ježišu môj, trpieť a horieť ohňom lásky vo všetkých udalostiach života. Celá som Tvoja, túžim sa nenávratne stratiť v Tebe, ó, Ježišu, túžim sa stratiť v Tvojej božskej kráse. Prenasleduješ ma, ó, Pane, svojou láskou. Ako lúč slnka prenikáš moje vnútro a premieňaš temnotu mojej duše na svoje svetlo. Cítim dobre, že žijem v Tebe ako jedna malá iskierka, pohltená nepochopiteľnou žiarou, ktorou planieš, ó, nepochopiteľná Trojica. Niet väčšej radosti nad Božiu lásku. Už tu na zemi môžeme zakusovať šťastie, aké je v nebi, skrze tesné spojenie s Bohom - predivné a pre nás neraz nepochopiteľné. Je možné mať takú istú milosť skrze jednoduchú vernosť duše.

V noci ma opäť navštívila jedna duša. Už som ju raz videla. Tá duša ma neprosila o modlitbu. Vyčítala mi, že kedysi som bola veľmi márnomyseľná a pyšná, a teraz sa tak prihovám za iných, a ešte aj teraz mám niektoré chyby. Odpovedala som, že som bola veľmi pyšná a márnomyseľná, ale už som sa spovedala a urobila pokánie za svoju hlúposť a dôverujem v dobrotivosť môjho Boha. Ak teraz ešte upadám, je to skôr nevedomky a nikdy nie úmyselne, hoci aj v najmenšej veci. Avšak tá duša mi začala robiť výčitky, prečo nechcem uznať jej veľkosť: „Akú mi vzdávajú všetci za moje veľké činy. Prečo mi ty jediná nevzdávaš slávu?" Vtom som zbadala, že v tej postave je satan a povedala som: „Bohu samotnému patrí sláva, choď preč, satan!" V tom okamihu tá duša padla do strašnej priepasti, nepochopiteľnej, ktorú nemožno opísať. Povedala som jej, že o tom poviem celej Cirkvi.

Boh sa približuje k duši zvláštnym spôsobom, o ktorom vie iba Boh a duša. Nikto nezbadá to tajomné spojenie, ktoré je vedené láskou a v ktorom vykonáva všetko iba láska. Ježiš sa dáva duši jemným spôsobom, sladko a v jeho hĺbke je pokoj. Ježiš jej udeľuje veľa milostí a robí ju schopnou stotožňovať sa s jeho večnými myšlienkami a neraz odhaľuje duši svoje božské zámery.

„Dcéra moja, túžim, aby si v najmenších veciach bola závislá od spovedníka. Tvoje najväčšie obety sa mi nepáčia, ak ich konáš bez povolenia spovedníka a to isté naopak - najmenšia obeta v mojich očiach má veľký význam, ak je s povolením spovedníka. Najväčšie diela sú v mojich očiach bezvýznamné, ak sú samovolné. Často sú nezhodne s mojou vôľou a zasluhujú si skôr trest, nie odmenu. A naopak, tvoj najmenší skutok s povolením spovedníka a je mojím očiam milý a je mi nesmierne drahý. Upevni sa v tom navždy, bdej neustále, lebo celé peklo sa vzmäha proti tebe pre toto dielo, pretože veľa duší sa odvráti od pekelných vrát a budú zvelebovať moje milosrdenstvo. Ale neboj sa ničoho, lebo ja som s tebou. Vez, že sama zo seba nič nemôžeš.“

Na prvý piatok v mesiaci som pred sv. prijímaním uvidela veľkú nádobu naplnenú svätými hostiami. Nejaká ruka mi podala tú nádobu a zobrala som ju do ruky. Bolo v nej tisíc živých hostií. Vtom som začula hlas: „Tie hostie prijali duše, ktorým si vyprosila milosť úprimného

Napísal Balek Robert
Sobota, 10 Apríl 2010 14:26

obrátania počas tohto Veľkého pôstu."

Bolo to týždeň pred

Veľkým piatkom. Tento deň som strávila vo veľkom vnútornom sústreďení, obetovala som sa na úžitok duší.

Ó, aká je to radosť, dávať sa ako obeť za nesmrteľné duše. Viem, že pšeničné zrnko, aby mohlo byť pokrmom, musí byť zničené a rozdrvené kameňmi. Tak i ja, aby som mohla byť užitočná Cirkvi a dušiam, musím byť zničená, hoci navonok nikto nezbadá moju obeť. Ó, Ježišu, chcem byť navonok ukrytá tak ako tá oblátka, kde oko nič nepozoruje, a ja som Tebe premenená hostia.

Kvetná nedeľa. V túto nedeľu som prežívala zvláštnym spôsobom pocity najsladšieho srdca Ježišovho. Môj duch bol tam, kde Ježiš. Videla som Pána Ježiša, sediaceho na osliatku, apoštolov a všetky zástupy, ktoré kráčali spolu s Pánom Ježišom rozradostené, s ratolesťami v rukách. Niektorí ich hádzali pod nohy Pánu Ježišovi, iní držali vetvičky hore, skákali a vyskakovali pred Pánom a nevedeli, čo robiť od radosti. Videla som aj druhý zástup, ktorý vyšiel naproti Ježišovi tak isto s rozradostenou tvárou a s ratolesťami v rukách. Neustále vykrikovali od radosti aj malé deti, ale Ježiš bol veľmi vážny a dal mi poznať, ako v tom čase trpel. V tej chvíli som nevidela nič, len Ježiša, ktorý mal srdce presýtené nevďačnosťou.

Štvrtročná spoveď. Raz ma opäť hnala nejaká vnútorná sila, aby som už dlhšie neodkladala túto vec. Nemohla som nájsť pokoj. Povedala som spovedníkovi, otcovi Bukowskému, že dlhšie už nemôžem čakať. On mi povedal: „Sestra, to je klam, to Pán Ježiš nemôže žiadať. Sestra, máš večné sľuby, to všetko je klam, vymýšľaš si nejakú nerezu," a kričal na mňa takmer z plného hrdla. Opýtala som sa, či je všetko klam. Odpovedal mi, že všetko. „Ako mám teda postupovať? Povedzte mi, prosím."

„Nesmieš nasledovať žiadne vnuknutie, sestra, musíš sa rozptyľovať, nevšímať si nič, čo by si počula v duši. Snažiť sa navonok splniť dobre svoje povinnosti a na tieto veci vôbec nemyslieť, žiť v úplnom rozptýlení." Odpovedala som: „Dobre, lebo doteraz som konala podľa vlastného svedomia. A teraz, keď mi kážete, otče, nevšímať si svoje vnútro, tak nebudem." Povedal: „Ak ti Pán Ježiš znovu niečo povie, povedz mi, prosím, sestra. A nič z toho nemôžeš robiť." Odpovedala som: „Dobre, budem sa snažiť byť poslušná." Neviem, odkiaľ sa vzala v otcovi takáto prísnosť.

Keď som odišla od spovednice, veľa myšlienok tlačilo moju dušu. Načo byť úprimným, keď to, čo som povedala, nie sú hriechy, tak nie som povinná hovoriť o tom spovedníkovi. A zase, že

Napísal Balek Robert
Sobota, 10 Apríl 2010 14:26

ako je to dobre, už si nemusím všímať svoje vnútro, len aby navonok bolo dobre. Nepotrebujem si teraz všímať nič, skutočne, ísť za tými vnútornými hlasmi, ktoré ma neraz stoja toľko pokorenia. Teraz budem už slobodná. A opäť nejaká divná bolesť zovrela moju dušu - to nemôžem prebývať s tým, po ktorom tak vrúcne túžim? Ktorý je celou silou mojej duše? Začala som volať: „Ku komu pôjdem, ó, Ježišu?“ Ale od tej chvíle, ako mi spovedník dal zákaz, na moju dušu padla veľká temnota. Bojím sa, aby som nezačula vnútri nejaký hlas, aby som tým neporušila zákaz spovedníka. A opäť zomieram z túžby po Bohu. Moje vnútro je rozorvané, nemám svoju vôľu, ale som úplne odovzdaná Bohu. Bolo to v stredu Veľkého týždňa.

Na Zelený štvrtok sa utrpenie ešte zväčšilo. Keď som prišla na rozjímanie, dostala som sa do stavu zomierania. Necítila som Božiu prítomnosť, ale ma pritlačila plná Božia spravodlivosť. Videla som sa akoby zabitá za hriechy sveta. Satan sa mi začal posmievať: „Vidíš, teraz sa už nebudeš starať o dušu, pozri, akú máš odplatu. Nikto ti nebude veriť, že to žiada Ježiš. Pozri, ako teraz trpíš a ako ešte budeš trpieť. Veď teraz ťa už spovedník z toho všetkého oslobodil.“ Teraz môžem žiť, ako sa mi páči, len aby navonok bolo dobre. Tie strašné myšlienky ma mučili celú hodinu. Keď sa blížila sv. omša, bolesť mi zovrela srdce. Mám odísť z rehole? A ak mi otec povedal, že to je nejaká heréza, tak mám odísť z Cirkvi? Zvolala som s bolesťou vnútorným hlasom k Pánovi: „Ježišu zachráň ma!“ Ale ani jeden lúč svetla nevstúpil do mojej duše. Cítim, že ma opúšťajú sily. Akoby sa oddelila duša od tela. Poddávam sa Božej vôli a opakujem: „Nech sa stane, ó, Bože, so mnou tak, ako si rozhodol, nie je vo mne už nič moje.“ Vtom sa ma náhle zmocnila Božia prítomnosť a prenikla ma skrz-naskrz, do špiku kostí. Bol to čas prijatia sv. prijímania. Vo chvíli po ňom sa mi stratilo z očí všetko, čo ma obklopovalo, aj miesto, kde som bola.

Vtom som uvidela Pána Ježiša v takej podobe, ako je namaľovaný na obraze. Povedal mi: „Povedz spovedníkovi, že to dielo je moje a teba používam ako biedny nástroj.“ Povedala som: „Ježišu, ja nemôžem nič urobiť, čo mi kážeš, lebo spovedník mi povedal, že to všetko je klam a nemám počúvať žiaden Tvoj rozkaz. Ja nebudem robiť nič, čo mi teraz budeš prikazovať. Odprosujem Ťa, Pane, nemám dovolené nič, musím byť poslušná spovedníkovi. Ježišu, veľmi Ťa odprosujem, Ty vieš, ako kvôli tomu trpím, ale čo mám robiť, spovedník mi nedovolil nasledovať Tvoje rozkazy.“ Ježiš počúval láskavo a spokojne tieto moje argumenty a žiale. Myslela som si, že ho to veľmi urazí, a zatiaľ naopak, Ježiš bol pokojný a povedal mi láskavo: „Hovor vždy spovedníkovi o všetkom, čo ti ja prikazujem, čo ti hovorím, a rob iba to, na čo dostaneš povolenie. Nemaj strach a neboj sa ničoho, ja som s tebou.“ Moja duša sa naplnila radosťou. Všetky myšlienky, ktoré ma trápili, zmizli a moju dušu naplnila istota a odvaha.

Ale po chvíli som vstúpila do utrpenia, ktoré trpel Ježiš v Getseman-skej záhrade. Trvalo to do piatka rána. V piatok som prežívala Ježišovo umučenie, ale už iným spôsobom. V ten deň pricestoval k nám z Derd otec Bukowski. Nejaká zvláštna sila ma postrčila, aby som išla na spoved' a povedala o všetkom, čo sa mi prihodilo a čo mi Ježiš povedal. Keď som o tom

Denníček milosrdenstva - 5 - Podobať sa Ježišovi

Napísal Balek Robert
Sobota, 10 Apríl 2010 14:26

povedala otcovi, bol celkom iný a povedal mi: „Sestra, neboj sa ničoho, nič zlého sa ti nestane, Pán Ježiš to nedopustí. Ak si poslušná aj v takomto rozpoložení, nemusíš sa pre nič trápiť. Boh nájde spôsob, ako uskutočniť toto dielo. Zachovaj vždy takú jednoduchosť a úprimnosť a o všetkom hovor matke generálnej. To, čo som ti hovoril, bolo preto, aby som ťa varoval, lebo bývajú klamy dokonca aj u svätých osôb. K tomu sa neraz môže pripojiť nejaké diabolské našepkávanie a niekedy aj od nás samých. Takže treba byť opatrný. Postupuj ďalej tak ako doteraz. Vidíš, sestra, že Pán Ježiš sa za to nehnevá. Niektoré z tých vecí, ktoré sa teraz udiali, môžeš zopakovať stálemu spovedníkovi.“

Jednu vec som pochopila: musím sa veľa modliť za každého spovedníka o svetlo Ducha Svätého, lebo keď pristupujem k sv. spovedi a predtým som sa vrúcne nepomodlila, spovedník ma veľmi nepochopí. Tento otec ma nabádal k vrúcnej modlitbe s tým úmyslom, aby mu Boh dal lepšie spoznať a pochopiť tie veci, ktoré žiada odo mňa: „Odbavuj si novénu za novénou a Boh ti neodmietne milosti.“

Veľký piatok. O tretej hodine som uzrela ukrižovaného Pána Ježiša. Pozrel sa na mňa a povedal: „Žízniť.“ Vtom som uvidela, ako z jeho boku vyšli tie isté dva lúče, aké sú na obraze. Vtom som pocítila v duši túžbu spasiť duše a obetovať sa za úbohých hriešnikov. Obetovala som sa s umierajúcim Ježišom za svet večnému Otcovi. S Ježišom a skrze Ježiša a v Ježišovi je moje spojenie s Tebou, večný Otče. Na Veľký piatok už Pán Ježiš trpel inakšie než na Zelený štvrtok.

Keď som vošla do kaplnky, môj duch zatonul v Bohu, mojom jedinom poklade. Jeho prítomnosť ma zaliala.

Ó, Ježišu môj, Majster a Vodca môj, posilňuj ma, osvecuj ma v týchto ťažkých chvíľach môjho života. Neočakávam pomoc od ľudí, v Tebe je celá moja nádej. Cítim, že som sama voči Tvojim požiadavkám, Pane. Napriek strachu a nechuti, ktorá vyplýva z mojej prirodzenosti, plním Tvoju sv. vôľu. Túžim plniť ju čo najvernejšie v celom svojom živote aj v smrti. Ježišu, s Tebou môžem všetko. Rob so mnou, čo sa Ti páči. Daj mi len svoje milosrdné srdce a to mi stačí.

Ó, Ježišu a Pane môj, pomôž, nech sa so mnou stane to, čo si mal v úmysle už pred vekmi. Som pripravená na každé kývnutie Tvojej svätej vôle. Daj svetlo môjmu rozumu, aby som mohla poznať, čo je Tvoja vôľa. Ó, Bože, ktorý prenikáš moju dušu, Ty vieš, že po ničom netúžim okrem Tvojej slávy.

Ó, Božia vôľa, rozkoš môjho srdca, pokrm mojej duše, svetlo môjho rozumu, všemohúca sila mojej vôle, lebo keď sa zjednocujem s Tvojou vôľou, Pane, vtedy Tvoja moc pôsobí cezo mňa a zaujíma miesto mojej slabej vôle. Každý deň sa snažím plniť Božie želania.

Ó, nepochopiteľný Bože. Aké veľké je Tvoje milosrdenstvo! Presahuje všetko ľudské aj anjelské chápanie dohromady. Všetci anjeli aj ľudia vyšli zvnútra Tvojho milosrdenstva. Milosrdenstvo je kvetom lásky. Boh je láska a milosrdenstvo je jeho skutkom, v láske začína, v milosrdenstve sa prejavuje. Na čo sa pozriem, všetko mi hovorí o jeho milosrdenstve. Aj samotná Božia spravodlivosť mi hovorí o jeho nepreniknuteľnom milosrdenstve, lebo spravodlivosť vyplýva z lásky.

Na jednu vec si dávam pozor a s tou jednou vecou vždy počítam, to jedno mi je všetkým, tým žijem a s tým umieram, a to je svätá Božia vôľa. Ona je mojím každodenným pokrmom. Celá moja duša je pozorne započúvaná do Božích želaní. Plním vždy, čo Boh odo mňa žiada, hoci neraz sa moja prirodzenosť chveje a cítim, že ich veľkosť je nad moje sily. Viem dobre, čím som sama zo seba, ale viem veľmi dobre aj to, čím je milosť Božia, ktorá ma podopiera.

„Dcéra moja, hovor celému svetu o mojom nepochopiteľnom milosrdenstve. Túžim, aby Sviatok milosrdenstva bol úkrytom a útočiskom pre všetky duše, zvlášť pre úbohých hriešnikov. V ten to deň je otvorené vnútro môjho milosrdenstva. Vylievam celé more milostí na duše, ktoré sa priblížia k prameňu môjho milosrdenstva. Ktorá duša pristúpi k sv. spovedi a sv. prijímaniu, dosiahne úplné odpustenie vín a trestov.

V tento deň sú otvorené všetky Božie pramene, cez ktoré plynú milosti. Nech sa nebojí priblížiť ku mne žiadna duša, hoci by jej hriechy boli ako šarlát. Moje milosrdenstvo je také veľké, že za celú večnosť ho nepochopí žiaden rozum, ľudský ani anjelský. Všetko, čo jestvuje, vyšlo zvnútra môjho milosrdenstva. Každá duša vo vzťahu ku mne bude po celú večnosť rozjímať o mojej láske a o mojom milosrdenstve. Sviatok milosrdenstva vyšiel z môjho vnútra. Túžim, aby sa slávnostne slávil v prvú nedeľu po Veľkej noci. Ľudstvo nenájde pokoj, kým sa nevráti k prameňu môjho milosrdenstva.“

Oproti sebe stoja dve lásky: Stvoriteľ a stvorenie, jedna kvapôčka sa chce merať s oceánom. V prvej chvíli by kvapka chcela zatvoriť do seba ten nepochopiteľný oceán, ale v tej istej chvíli poznáva, že je len jednou kvapôčkou a vtedy je premožená, prechádza celá do Boha ako

Denníček milosrdenstva - 5 - Podobať sa Ježišovi

Napísal Balek Robert
Sobota, 10 Apríl 2010 14:26

kvapka do oceánu... Táto chvíľa je v prvej chvíli utrpením, ale takým sladkým, že duša, keď ho zakúsi, je šťastná.

Teraz si práve robím podrobné spytovanie - spájať sa s milosrdným Kristom. Toto cvičenie mi dáva zvláštnu silu. Srdce je vždy spojené s tým, po ktorom túžim - a skutky usmerňované milosrdenstvom, ktoré vyplýva z lásky.

Každú voľnú chvíľu trávim pri nohách skrytého Boha. On je mojím Majstrom. Na všetko sa ho pýtam, o všetkom mu rozprávam. Tu čerpám silu a svetlo, tu sa učím všetko, tu dostávam svetlo, ako zaobchádzať s blíznymi. Od chvíle, keď som vyšla z noviciátu, zatvorila som sa do tabernákula s Ježišom, mojím Majstrom. Sám ma pritiahol do ohňa živej lásky, okolo ktorého sa všetko sústreďuje.

Výber z Denníčka Božieho milosrdenstva od Sv. Faustíny